د لمبو کلی

د شعرونو مجموعه

Ketabton.com

اسدالله »زمری«

کال ۱۳۷۹/2000

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم : د لمبو کلی
شاعر : اسدالله زمری
د چاپ تاريخ : ۱۳۷۹
لمړی چاپ : ۱۳۷۹
تيراژ : ۵۰۰ جلد

اهداء

زما سوځيدلو کليوالو ته !

د انتير نيټ په مخ ترتيب او ډيزاين کوونکي : مړوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

سګروټې

دزړه تنور کې مې سګروټې دي بلېږی پسی
په سر پرتې مې درنې ګټې دي درنېږی پسی
د وخت څپېړی راورېږي مې د روح په رخسار
په تن راوښتې راته ختې دي پلنېږي پسی

92/10/26

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه او کرکه

دژوندانه دترخوزهرو....

له سرو وینو ډک دی !

دزمانی دکړاوونو په منګلو کښی ښکیل،

چی ددی سوی ګوګل تنګ محیط ئې لا ښکیکاږی

ورته حیران یمه زه

چی دی یوه موټی دغوښو اورګونو ټوټی،

ټولی نړی نه لادرنه او ستره

له ښو او ښکلو سره،او له بدیو ځینی

څنګه دا ستره مینه؟

څنګه دالویه کرکه؟

سره یوکړی او ځای کړی ئې ده خپل زړګی کې؛

پدی وړوکی ځای کې.

ورته حیران یمه زه؛

ورته حیرانه نړی....

۹۳ /۲/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هجرت شپه

خدایه څومره دی اوږده د غم دا شپه شوه

له پیرۍ نه ئې اوږ ده هره شیبه شوه

ورته عمر د عیسی زغم د یونس را

چې مې ډکه د زړګې د زغم کاسه شوه

۹۳/۸/۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان

اور پری بل ؤ له پخوا نه خو اوس سکور شو

د نیستي غربئی په درست جهان کی خپور شو

تول د مرگ او بد بختی فریاد فریاد شو

خور وطن می، دی خوار ه ولس ته گور شو

۲۲/۸/۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان مهاجر

له وطن نه لری پروت یم لکه مړي
د غمونو تور توفان په مخه کړي
شی هر قدم چي ږدم غزي می په پښو
یتړی د غربت د ژوندون بارکړم ستړی

۲۲/ ۸/۹۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان ولس کړیکه

د کاله په انګړ کې راته مرګی شو
د کلو د سر د ښمن مې سکنی شو
نه مې وس د کوم پاڅون شته، نه د ناستې
د وطن هر یو قدم مې تورلوګی شو

۹۳/۸/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د طاعون په کام کې

نه د مرګ د پنجو ښکار شوم نه ژوندی یم

د وطن د کنډوالو یو تور کودی یم

د غربت د طاعون کام کې یم لویدلی

په دې لوی جهان کې ټولو ته پردی یم

۸/۲۲/۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال

په وطن مو راخپره توره و باده

په هر کور کښه د مرګ او وير ژړا ده

د نوکرو نوکران مو باداران شول

خدايه دا مو بيا د کوم جرم سزا ده

۹۳/۸/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه!

داد دځمکی په سر جوړ جنت :آلمان کې
لکه پروت چې یم د غم په تور زندان کې

نه غریبی یې لیدو ته زما سترګې
همیشه دی یم وطنه په آرمان کې

د تا مینی مې په ټول بدن ، اور بل کړ
د سوز چیغه می خوره شوه په آسمان کې

ستا په یاد می د زړه وینی و هی داری
راته سوزی می هډونه ستا هجران کې

چی به نوم د خپل وطن ور باندی کیږدی
داسی ځای به پیدا نه کړی ټول جهان کې

۹۳/۸/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه

خلیفه کړ تا پخپله په جهان کې

تا اشرف المخلوقات کړ په قرآن کې

اوس چې سوځي تل د رنګ، نژاد توپیر کې

دا دي څه نفرت ګډ کړی په انسان کې

ورور دي وواژه د ورور په لاس په کرکه

دا وحشت خو مونده نه شي په حیوان کې

چې دي ورک کړ دنیستۍ په تور ګرداب کې

څه ګناه دي وه لیدلې په افغان کې

که دي جوړ زما وطن ځینې دوزخ کړ

ما کره ښخ دد ي دوزخ په ګورستان کې

۹۳/۸/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو تګل

تودې اوښکې مې له سترګو وهی داری

بــنــدوی ئې نشــی هیڅ د ښو باری

د نــظــر بـه مــخ پـردې راته راکاږی

راتـــه ښـئـې دوطـن دتـلـلو لاری

۹۳/۹/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زماني ناخوالې

که هر څومی دژوند شپې ورځې شی تیرې

ناخـــوالـــې دزمـــانې مې نه شی هیرې

نـــه سکون کـــې په قراریم نه سفرکې

نـــه پـــوهـیــږم چې وتــښتمه چیرې

مرګ نـه نه لرمـه ویره هــیڅ قسـم دې

چاپـیــر کړی یم دژوند دساتو ویـرې

دوطن خوږوالـی اوس راته څرګنـد شو

دغربـت بلا چی شوی رانه چاپیـــرې

دخـپل وران وطن ایره به پری ورنکړم

که هر څومره شی ښکلاوې دلته ډیرې

۹۳/۹/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن په یاد

که مې نصیب شي یو ځل بیا کله دیدار د وطن

غیږ کې به ګښیکاږم هر بوټی او خار د وطن

د بل په ملک کې که جنت وي شپه مې نه تیریږي

د نورو قصر نه بهتر دی تور مزار د وطن

تر څو به سوزم د غربت په تناره: المان کې

خدایه او به مې کړې په بوټو د ګلزار د وطن

ښکلی وطن، مغزور ولس مې نن تالا والا شو

ورک شو هغه چې ئې اخیستې دی ازار و طن

زړه راته وائې چې ځه والو زه په غرو، رغونو

ګوندې پیدا کړې سر د روکی چیرته لار د وطن

ای د ملکونو خدایه !ای د دې دنیا مالکه !

کله به یو کړې د افغان ولس په کار د وطن ؟

۹۳/۹/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته او هلته

دلته چې وینم ټول وطن دی په ګلونو کې ډوب
یاد ته مې راشي خپل هیواد چې دی سرو وینو کې ډوب
دلته اسمان ته د ختلو تکلونه کیږی
زما ولس د شهیدانو په قبرونو کې ډوب
دلته د ژوند لپاره هڅې کیږی شپه او ورځ کې
هلته واړه زاړه ، ځوانان دي ټول مرګونو کې ډوب
دلته مقام نه د انسان ستره نمانځنه کیږی
هلته هر څه دي د وحشت په تورتمونو کې ډوب
دلته ځاریږی، یو د بل نه تش د «میني» په نوم
هلته دوه ورونه په کینو او نفرتونو کې ډوب
کله به ورسیږی پای ته د افغان غمیزه ؟
کله به هم زمونږ هیواد شي سرودونو کې ډوب

۱۹۹۳/۹/۱۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

آشنا

ته مې يې د مينې الهه ته مې مولا د زړه
ته يې تلوسه زما او ته مې يې ، سودا د زړه
ته د محبت د باغ گلونو ته د رنګ جلوه
ته مې يې د ژوند بهانه ، ته مې مسيحا دزړه
ته ښکلې نغمه يې چې د روح په ګوتو جوړه يې
ته يې ترنم ، ته ترانه ، ته مې غوغا دزړه
ته د کوه قاف پرۍ او ته يې د جنت حوره
ته مې د خوښيو جام او ته مې يې سوما دزړه
تاته دې خوښۍ شي ددنيا او د عقبی نصيب
ته چې مې په غم د زمانې کې ئې اشنا د زړه

۱۹۹۳/۹/۱۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت او دوزخ

دې آزادۍ نه خپل زندان ښه دی
له دې ګلشن نه خپل ډیران ښه دی
که جرمنی دی د دې ځمکې جنت
ترینه دوزخ: افغانستان ښه دی

۱۹۹۳/۹/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیشې خوند

ځان مې په خم کې د شرابو لمبول غواړم
دا ډیر غمونه د د نیا لړ هیرول غواړم
د عمر تږی، د زمان د دښتو ستړی کوچی
یو ځل مې ژوند کې دغه تنده ماتول غواړم
ځینو ته یو څاڅکی شراب هم د کاسو ځای لري
زه یې موجونو کې د خپل سر آزمویل غواړم
یم له ساقي نه پوروړی د شرابو یو جام
د بل له پاره یې د ځان مریې کول غواړم
خمار ځپلي ته معلوم دی سچه خوند د نیشې
د زړه په ژبه د مغزونو پوهول غواړم
سترګه د جام که د مینا لاری ته تکه سره شوه
زه یې د سرو شونډو خندا کې ښکلول غواړم
کومه نغمه چې خدای ځای کړې د ښیښې په خوله کې
د احساس غوږ باندې یې روح ته اورول غواړم
د سرو شرابو لړ غندل هم نا پوهي ده ډیره
هوښیار سړی یمه په سر یې اړول غواړم

۱۹۹۳/۹/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته او دلته

هلته له هری خوا باران غوندی مرگونه اوری
دلته چې هر لوری ته گوری سره گلونه اوری
هلته لمبې او لوگی خیږی د افغان له کوره
دلته فضا ،ځمکه ، اوبو باندی عطرونه اوری
هلته د وینو تور سیلاب دی ټول ولس اخیستی
دلته اختر دی، د ژوندون ښکلی رنگونه اوری
هلته د اوښکو په توفان کې یو ولس ډوبیږی
دلته کوڅه په کوڅه، کور په کور خوندونه اوری
هلته توپک غړیږي ، ژبه د انسان گونگه ده
دلته د سولې سیوری خپور دی سرودونه اوری
هلته کړیږی انسانان د جنگ په سره دوزخ کې
دلته په دې دنیا هم واړه جنتونه اوری
هلته نازل هم د خالق هم د مخلوق غضب دی
دلته د قهر پر ځای هم د خدای رحمونه اوری
هلته سوځیږی د کلتور پنبې د جهل اور کې
دلته د شرق له وریځو جوړ لوړ فرهنگونه اوری
ای د افغان ستره ملته لږ را وخوځیږه !
په تا د پلار او د نیکونو پیغورونه اوری

۱۹۹۳/۹/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وحشت دیو

دا څه حالت دی چې دې نوی چنګیز راوسته په کور د افغان
دیو د وحشت دی یاغی شوی په هر لور د افغان
هر څه تالا کړل ددې سپینې بلا سرو لاسونو
ګور کې ناارامه دی هر پلار او هره مور د افغان

۹۳/۹/۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه سوز

که مې یوه شیبه د زړه سوز کوم قلم واخلی
لکه د شمعې به اور، سر نه تر قدم وا خلی
چې هم جهان ، هم مې جانان له ځانه ورتلم
څوک به زما له اوړو دغومره د روند غم واخلی
یو ځل به نه شی د مراد غوټۍ ګلونه کله
د ژوند نیالګی که مې د غم له اوښکو نم واخلی
د حوادثو توفانو نو مې کړه کړله ملا
څراغ د عمر به مې څنګه تاب او دم واخـــلی
د حسرتو پنجې به راکاږی مرئ د امید
د زمانی دیو چې مې هیلو ځـینــې دم واخلی

۹۳/۹/۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسرت اوښکه

او ښکه د حسرت چې د غم سترګې نه جدا شوله
سوز ته د زړګي يې په ژړا خپله ژړا شوله
و دريده، وريږديده، وښوئېده خاوروتــــه
سترګو د احساس ته د ماتم د مخ ښکلا شوله
عمر ته يې، نيم نفس ،خندلو ته خوله جوړه کړه
شوندې يې ترلې وی چې لاړله فنا شوله
جوړه ترانه شوه د بسل مرۍ کې بنـــده وه
ښکلې دردانه شوه د صدف د زړه بلا شوله
پټې تويوه اوښکې زمريه د ګوګل تــل ته
اور به ورنه واخلي که خبره تری دنيا شوله

۹۳/۱۰/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه

سره اوښکه د غم وم چې په مخ د دنیا پریوتم
پرخه د سحر شومه په غرو او صحرا پریوتم
یو سوی فریاد وم له درد من زړه نه را پورته وم
دود د اوسیلو شومه په مخ د رڼا پریوتم
مات ساز د ماتم وم د ویر کور کې غږېدم غلی
سوز د غمجن زړه شوم په لیمو د ژړا پریوتم
هیره افسانه وم له غوږونو او له خولو پاتې
پته خزانه شوم وران انګړ کې د چا پریوتم
لوند خیری ګریوان وم د زخمي ټټر په وینو سور
خیری لنګوټې شوم په اوږو د ګدا پریوتم
زه د مات بانه په خیر اغزی د چا د سترګو وم
تورلا چي لونګ شوم، خو اوربل نه جدا پریوتم
بخت دی که تقدیر او که خالق مې څوروی څله؟
غیږ کې د جانان که بې خبر له عقبا پریوتم
مست ګرځي یارانو د خوښیو پیمانې په لاس
خیر دی که زه لاړم په پنجو د بلا پریوتم

۹۳/۱۰/۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مینه

جانانه راکړه د سرو شونډو پیمانه په مینه
چې کړمه هیره د غمونو زمانه په مینه
د شونډو جام کې دی د مینې شراب راکړه په خوند
د حسن شمعې چې دې شمه پروانه په مینه
راکړه عسل د خوږو شونډو درنه وګرځمه
راته مې ماته کړه د تریخ ژوند زولانه په مینه
مست مې کړه داسې چې خوبیو کې شم ډوب له شوقه
ځو درته واوروم د مینې ترانه په مـیـنـــه
راکړه چې ماتې نه کړم بیا کله توبې له میو
ځـو پاتې نه شي د شرابو بهانه ، پـه مـیـنه
ته یې شراب، ته یې د بنګو پیاله ، ته یې سوما
د تا له پاره یم دیره په میخانه پــه مـیـنـه

۱۰/۱۵/۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

آنچه خوبان همه دارند تو تنها داری

ستا د مینی په هر خَم کې ډېر سوزونه ،ډېر خوندونه
ستا د حسن په جلوو کې، سری سکروټې-انګارونه
ستا د قهر په انګار کې، د عاشق د سوځیدو اور
ستا د ناز په لطافت کې د وریښمو خروارونه
ستا د مخ د رنګ په باغ کې، د ګلونو باغچې ټولې
ستا د زلفو په تیارو کې ، توری شپې او تورتمونه
ستا د سترګو په ګردش کې،ددنیا د خوځیدو راز
په ښکلا کې یې ویدې دې هوسۍ ګانې، نرګسونه
ستا د غاړی له مینا نه، د مینا غاړه ده ماته
ستا د قد په رسایۍ کې ټولې سروې-شمشادونه
ستا د غږله ولولو نه، زما روح ته آرام راشي
ستا د سرو شونډو په خوند کې دي سوماوې، شرابونه

۹۳/۱۰/۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

د خوښۍ برخه کې مې غم ولیږه
ما غمځپلي ته همدم ولیږه
بل چاته نه ټیټیږي لویه خدایه
زما سجدو ته یو صنم ولیږه !
له وچ ګوګل نه مې لمبې جګیږي
لږ یې تسل: د اوښکو نم ولیږه
د زړه داغونه بل علاج نه لري
ورته د خپل وصل ملهم ولیږه
ستا د هجران لحظې کلونه ښکاري
یا خپله راشه ، یا لږ زغم ولیږه
چې مې د ژوند اسره دتا مینه شوه
اوس یې بقا ته خپل کرم ولیږه

۹۳/۱۰/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیبې

څومره شوې اوږدې د انتظار شیبې
ورکې شوې تیاروکې د سهار شیبې
وصل که هجران که دواړه سوځي ما ؟
کومې دي خاونده د قرار شیبې ؟!
محوه دې وم زه ، په تلو دې پوه نه شوم
څومره دې خوږې وې د دیدار شیبې
ما درته د زړه دراز ویل غوښتل
لاړې مې له لاسه دا ظهار شیبې
څومې دی لیمو کې ستا تصویر تازه
ښکاره راته هر وخت د بهار شیبې
یو ځل که دې بیا په سترګو ووینم
ستا د هجر ورځې دي ددار شیبې

۹۳/۱۰/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سیند پری

چې مې د او ښکو په موجونو کې پیدا کړلې ته
د سیند پري وی ما د خپل عشق مولا کړلې ته
د جنت حوره د بش ر په ښه راغلې ماته
ما د ژوندون و تروږمیو ته رڼا کړلې ته

۹۳/۱۰/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویره

اوښکې مې په مخ چې د هجران له ویرې غلې ځي
زړه ته مې څه وایې په ګریوان له ویرې غلې ځي
شور د محبت مې دې ساتلی په مغزو کې پټ
کریکه د جنون مې په بیابان له ویرې غلې ځی
سترې شوم لټون کې ستا ثاني مې پیدا نه کړله
سترګی مې په ننګ د دې ارمان له ویرې غلې ځي
تا چې یوه ورځ کله ونه وینم سو ځېږمه
چیغه مې له سوزه تر آسمان له ویرې غلې ځي
اوښکو غمازي کوله ، مور دی په دیدن نه شوم
تنده د دیدار مې په شریان له ویرې غلې ځي
ویره مې د تا د پاکې مینې رسوایې کې ده
ما رسوا نه ویره په میدان له ویرې غلې ځي

۱۰/۲۷/ ۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه لمن

د زړه لمن کې مې داغونه پراته
پکې جهان جهان غمونه پراته
د لیونتوب له کاڼو ډکه ښکاري
که دي د تا دمینی غرونه پراته
هری اداء دې دی پرې اوربل کړی
له هره نـــازه دې ګلونه پراته
چې مې څولۍ کړله د وصل خیر ته
ورکې د اوښکو امیلونه پراته
اورئې اخیستی دی له خپله لاسه
ورته دي سوي ارمانونه پراته
لږ دی قدم پکی په پام جګوه
دلته د هیلو دي مات زړونه پراته

۹۳/۱۱/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مرګ ګواښونه

ای د جنت حورې ته که ما باندې نازونه کړی
زړه ته مې پام ساته ،مات د هیلو به مې زړونه کړی
تا چې له غرور نه د لمر تیک په تندي وواهه
خو به را خــپاره په دې سوالګرو تورتمونه کړی
تانه که جلوی د پسرلیو رنګ او بوی آخلی
پام ! چـــې اوسیلي مې د خزان ساړه بادونه کړی
لاس د لوتماری که د زړښت اوږد شو دتا په لور
ماتـــــه ځوانیمرګ به تول د وصل تکلونه کړی
راشه چې امید مې ژوندون په پښو ودریږی
څو به په فراق کې ماته ژوند د مرګ ګواښونه کړی

۹۳/۱۱/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاورې

کله چې له خاورو سره خاورې مې هډونه شي
هره یوه ذره به ئې ستا راتللو ته ګلونه شي
ګرد زما د خاورو که دې پریوت د رخسار په ګل
خاورو کې به سره ، زما له شرمه رخسارونه شي

۹۳/۱۱/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

داد

که سُوری مې له حالاتــو نــه لــړمون دئ

رانــه ورک نــن او سـبــا او که پروندئ

خــوچــې تــه مــې ئې په خواکې زما مینی

له خوښۍ او ځوکالۍ مې ډک ژوندون دئ

۹۳/۱۱/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلمبو فوارې

ای بې روحه ، بی احساسه سړې ځمکې !

داسور اور د دې ساتـــلی ځـله زړه کې؟

فـــــواري بـــه دلمـــبو وي جوړې کـړې

چې مې مور کښيوته ستا په تياره تـله کې

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور د مړینې سوال

په محشر کې چې ژوندي بیا ټول جهان شي
هر مخلوق لپاره جوړ ستــر امتــحان شي
زه بـــه سوال د خــپلې مور ور ځنې وکړم
خپله خدای به مې ځواب ته هک حیران شي

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعجب

په یوه سپرغۍ مې چیغه ځي آسمان ته

په یو وور خوږ وایم اور ورکړم جهان ته

څنګه دود او ایره نـه شو د مور مرګ کې

زه حیران یمـه د اخپل نا تــوانه ځان ته

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور په غم کې

ای سیندونو زه له تاسي نه حه غواړم !

ټول شی وچ چې زه د مور په ویر کې ژاړم

که مې ډوبه شوه د نیا اوښکو کې ټوله

زه ګرم نه یم چې ئې په غم له ځانه لاړم

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپل کور کې مسافره

مسافره ورنه لاړل اولادونه
شوه یوازې، لور په لورئې کړاوونه
نه څوک پاتې شول چې وئې پوښتي حال تری
چې ټکور ئې کړي د زړه ژور زخمونه
نه چې پاکې ئې کړي ترمې ترمې اوښکې
په زخمي روح باندې ئې وا وښتل غمونه
تنګ ګوګل کې ئې نفس په سوځیدو شو
په بیمار بدن ئې راغلل سخت دردونه
په سختیو کې ئې ویلی حوصله شوه
شول ئې بند سوی سینه کې فریادونه
بیکسۍ کې مرګ تری هم حیا ونه کړه
نامردۍ کې ئې پرې وکړل ګوزارونه

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مور

د دنـــیا غـــمـــونه ئـــې واچول په زړه کې

زړاغـــزی شول ورته شـــنه په هریو پله کې

د مرګـــی بلا پـــرې نـــه ښـــوده نفس ته

د زړه پاتې ئې شول په زړه، د خولی په خوله کې

۹۳/۱۲/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دعا

تور لـحـد دې څراغانشه زما مــورې

په محشر دې مل سبحان شه زما مورې

جنــتــونه دې پښو لاندی پــراتــه وه

په فردوس کی دې مکان شه زما مورې

۹۳/۱۲/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما قسمت

ای خاونده ددې دواړو جهانونو
لوغړن کړم دژوندون ډیرو غمونو
بې له او ښکو مې بل څه نه دي لیدلي
کړ مې ستونی څیری ډیرو فریادونو
د ځوانۍ په فصل پوه نه شوم چې کوم وو
یم ګیر شوی د زړښت په عذابونو
زما برخه خوشحالي دی کړه دنورو
کړ نصیب دې زما غم د څو نسلونو
دې انصاف ته زه حیران یمه خاونده
کړ قسمت دی راته ډک له ماتمونو
چې به کله لا رڼا په ما دا شپې شي
نور خو وړوند کړمه بی پایه تورتمونو

۹۳/۱۲/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددنیا غمونه

ځوروي مې د دنیا غمونه څومره ؟
خوځوي مې د زړګي دردونه څومره؟
د غربت په مصیبت کې یم ګیر شوی
سوځوي مې د نیستۍ اورونه څومره؟
د ژوندون خوښۍ مې ونه لیدله کله
ډوبوي مې د وحشت موجونه څومره؟
ددنیا په مخ په توره جامه ګرځم
شرموي مې دعقبا ننګونه څومره؟
نه شوم یار او نه اغیار د چا په ژوند کې
کړوي کې د خپل ځان فکرونه څومره؟
چې به کله لا رسیږي خپل آخرته
دردوي مې هر نفس ، هڅونه څومره ؟

۹۳/۱۲/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن سوزان

برېتونو وطن وسوزاوه ږيرو او
څه بې دينو څه د دين ټيکه دارانو
راخپري وی ترڅو دغه توري وريځې
باران د تودو وينو سور خود به اوري

۹۴/۱/۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

شراب

ځکه نوم ورباندې ایښی چا «شراب» دی
چې ترکیب کې یې څه« شر» او یو څه «آب» دی
لا دې شونډو ته ور وړې یو ګوټ نه وی
چې جوړ کړی دې دی شر تللی دې آب دی

۹۳/۱/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو بل زړه

ای خالقه د هـــرچا د قسمتونــــو
ای ویشونکیه د خوښیو او غمونو
راته راکړه یو بل زړه پاتی ژوندون ته
زوړ مې ویلې شو له ډیرو کړاوونو

۹۴/۱/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد تر بور

هر سحر مشرق په خپلو وینو سور دی
د تاراج او تباهۍ یو بل تنور دی
د مغرب لمن دده په وینو سره شوه
دی یې ستر خوني دښمن او بد تر بور دی

۱۸/۱/۹۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلو ګلی

راشه ته زما د سوی زړه کور به شه
ښکلې هیلې په خپل کلي کې دیره شه
د صدف په څیر به خپلی وینی درکړم
ته زما د آرمانونو دردانه شه

۹۴/۲/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاشخور

د وطن په تن مې بل د جګړې اور دی
سوځیدلی د زوی مرګ کې پلار او مور دی
د وحشیانو پاچاهۍ کې هر څه لوټ شول
مجاهد مې د مظلوم ولس لاشخور دی

۹۴/۲/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرله پسې فاجعې

اور دې بل کړ د افغان ولس په کور
څه دې کیوسته بیا تل ته د تورګور
آواره دې د جهان په هره خوا کړ
خدایه څه به لا وروښیئ ته نور ؟!

۹۴/۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن پسرلی

پسرلی دی هره خوا ګلان غوړېږي
د رنګونو او ښکلا محشر جوړېږي
زما وران وطن کې ګل او شنیلی نشته
چې د وینو سور باران پری راورېږی

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

محشر

غږېدلې ده شپېلۍ د ستر محشر
چې وطن شو د افغان زير او زبر
هر انسان دی پکې څو ځلې مړ شوی
هرې لو ښتې نه جوړ شوی دی سقر

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوار شوی افغان

خدایه ښنګه دې کړ ، خوار عظیم افغان
چې نوکر شو دایران او پاکستان
دوی چې نه نیول هیڅ چا په نوکرۍ هم
دې بې ننګو کړل زمونږه باداران

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مجاهد له لاسه

دی د سوال کتري ته ناست اوس ستر افغان
ده محتاج کړ د ایران او پاکستان
لعنتونه د تاریخ پری را اوریږي
مجاهد شو بې غیرت او بې ایمان

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطندارته

وطنداره له سوري زړه نه دې جارشم
ستا دهرې سلګۍ سوزته سورانګارشم
دوطن او هر عزیز په داغ کې وسوې
کاشکې ستا ددرد دوا ته لړ په کارشم

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما اوښکې

د زمان تیارو ته اوراخلی ، رڼېږي
د غمو اورته سوځېږي او بلېږي
زما اوښکې بې قیمته دردانې دي
په هر درد کې مې د زړه په حال پوهېږي

۹۴/۵/۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې چارګي

بار د ژوندانه مې راته ماته غبرګه ملا کړله
یار مې هم له څنګه شو ګوښه ، راته ئې شا کړله
څه به په توده اوښکو د زړه سکروټې تورومِ(۱)
کله چا ژړا د لوګړن د تپ دوا کړله؟!

تورول=لمسول/راوېښول

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوی ګلبوتي

زمونږ اوښکو سمندر قوی څپه نه لري ؟!
که مو د غم ونه په دې ساحل ريښه نه لري ؟!
ماو يل دنيا به په سر واخلي د جنون په لاسو
خو مو د کريکو سوز د چا غوږ ته اسره نه لري
اوس به يې ايستی وه زوړ بيخ د غم لړلي نړۍ
خو مو توفان د اوسيليو ولوله نه لري
د ژوندانه لاری ترلې دي زموتږ کيږدۍ ته
خو د مرګونو قافله بل ځای دمه نه لري
پريږده چې وسپړي زمونږ د ژوندا غزی ګلونه
زمونږ د ملک سوی ګلبوټی خو نوده نه لري

اسدالله زمری

۹۴/۱۲/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سو ځیدرو سوال

کنګل کې و سوځم که په لمبو کې و سوځم ؟
حیران یم چې د ژوند کومو لمحو کې وسوځم ؟
بندي یم ددنیا د نا خوالیو په زندان کې
تر څو ددی تنور د اور څپو کې و سو ځم ؟
دردونه ، حسرتونه ، ارمانونه، سل غمونه
د کوم یو په لمبو د چا ایرو کې و سوځم ؟
خوږلن د محبت کې لوغړن د وخت غماز کړم
ددې کان د یا قوت کومو جلوو کې وسوځم ؟
ته ځه د خیال جهان ته د خیالونو په څپو کې
ما پریږده چې د وخت رڼو لیمو کې و سوځم
که خاوری او ایرې شمه ، وجو د مې پو پناه شي
دیدن ته به د تا ، په تپېدو کې وسوځم
د حسن دې تو فان ته د یو زړه دودول څه دي
راځه چې سر تر پایه یې پښو کې و سوځم

۹۴/۱۲/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګ

ننګیالــیــو تــه خو دغه ژوندون ننګ دی
په نیکونو ئې لــه نــنګه ګــور هم تنګ دی
غلامان دی شول ځوانان او پیغلی مینځې
د افغان ولسه وخت دی دغــورځــنګ دی

۹۴/۱۲/۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنفاق ثمر

افغانانو سره یو کړی خپل لاسونه

سره وشلوی د شرم ځنځیرونه

دنفاق ثمر مو ولیدد په سترګو

د دې شوم نیالګي راوباسئ بیخونه

۹۳/۱۲/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانه پاڅه

پاڅه پاڅه ای افغانه په پښــــو شه !
لړېږه فکر کې د ننګ اود پــښــتوشه
د دیوانو د داړلو غاښ ورمـات کړه
ژغورندوی د خپل ټا ټوبی او بچوشه

۹۳/۱۲/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننی مجاهد

د فساد استاد ، د جهل ښه شاګرد دی
لوی قاتل ، وحشي حیوان او ښه زاهد دی
د پردیو ښه غلام د ځان دښمن دی
ښه یې و پیژنې دا شئ مجاهد دی

۹۴/۱۲/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرګه

ناخوالی دي زما چې په سلګو منلي دي

د تا ترخې ګیلې ما په لیمو منلي دي

د وصل د کعبې زیارت د تا چې مې نصیب شو

میرې مې د دې لارې په باغو منلي دي

سفر د ژوندانه کې چې مې ستا سترګې ډیوې دي

تیاری مې د سختیو په سپیدو منلي دي

د تا سلامتیا ته په ورو ورو دودیدل څه دي

ما سول د تا نظر ته په لبو منلي دي

د مینې اندازه دی یو زما زړګی ته لګی

چې غرونه د دنیائی په اوږو منلي دي

له زړه نه دې قربان شم چې زما غمونو وخوړ

خوښې دې هم زما په مسېدو منلي دي

د هیلو د کاروان جرس د عذر پړه غواړي

رتلي دګناهو په جرګو منلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرب شفق

دا دشرق دو ینو رنګ دی چې د غرب په لمن ښکاري
دا د شرق تالا ګلان دي چې د غرب په لمن ښکاري
د سپیرو میرو په تاو کې ، هلته هره تیږه سوځی
دا د شرق د مټ قوت دی چې د غرب په عدن ښکاري
د باروتو تور لوګی دی ،چې د شرق له کاله خیږی
د لمبو روښانه رنګ دی چې د غرب په ګلشن ښکاري
د جلی د او ښکو موج دی چې بهیږی په دوناو کې
د پا میر د سر شمله ده چې د غرب په بدن ښکاري
د افغان -هندو په وینو هندوکش- ایوریست غرق شول
د کشمیر دنافی بوی دی چې د غرب په ختن ښکاري
د ویتنام- کوریا په تن لا د بمو نو چری خښی
د چیچن-ایران انسان دی چې د غرب په خوږلن ښکاري
ورغلی سره نه دی د عرب د زخم شونډې
د تاجیک-سیلون مرزوی دی چې د غرب په درشن ښکاري
د راکټو قافلی دي چې روانې دي تل شرق ته
دا دوینو تور امیل دی چې د غرب په ګردن ښکاري
د جنګ اور باندی ئې جوړ کړ ، له دنیا ځینې دوزخ نن
د ګناه نه ډک جنت دی چې د غرب په وطن ښکاري

۹۵/۱/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځرنه

بیا دی په سترګو کې د وصل تلوسې وکړه
بیا مې دزړه په سر ، داور بلې لمبې وکړه
بیا راته راکړه د ژوندون اوبه د شونډو جام کې
بیا مې د مړو هیلو په قبر ، ولولې وکړه
بیا دی د غږ په ترنم باندی عالم ژوندی کړه
د اسرافیل غوږ کې د مینې ترانې وکړه
بیا دی رسا ونه د عمر باغ کې وغوړوه
بیا د شمشاد په تن د سره حسرت نودې وکړه
بیا د خپاره کړه د ویښتو د ولونو ټول ګلونه
بیا په دنیا باندی د رنګ او بوی غنچې وکړه
بیا دی د حسن مرغلرې په نازو وپیېیه
په ټولو بیا دی د داغونو قافلې وکړه
بیا مې په مینه خواته راشه، بیا مې خپل کړه د ځان
زما په ټول بدن د مینې کلمې وکړه
د بې مثاله ښکلا باغ دی تل بهار بهار شه
د وخت غاز ته په هر ګام کې زولانې وکړه

۹۵/۱/۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندی مړی

هره هڅه مې رټلې، هره هیله مې ناکامه
هرنظر مې نامنلی، هره مینه مې ناکامه
دنامرادو امیدونو د قبرو په خاورو پروت یم
زه یم خپله ژوندی مړی ، خپله مړینه مې ناکامه

۹۵/۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې داغ

د شهید زړه په جنازې باندې مې هېلې ژاړي
اوښکو اخیستی په سرملک دی ستر کې وینې ژاړي
د نامرادۍ د تور خنجر په لاس سوری ،سوری دی
د بیکسۍ د زهرو جام کې ورته مړینې ژاړي
غني کاروان د امیدو یې په رڼا ورځ لوټ شو
شوی تلو سې ئې د مرګي په غم غمګینې ژاړي
د درد له تاوه د سینې قبر کې مړ ، تېپېږي
په سوی حال ئې د ځیګر غوښې شوې خورینې ژاړي
خوارې یادونه ئې له سره په ژړا ووتل
د مینې داغ چې په تندي د ماه جبیې ژاړي

۹۵/۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وفا عرش

د هجران په تروږمۍ کې د تا یاد راته ډیوه شي
د رڼا هره شغله ئې ، د غم زړه باندی نیزه شي

هیروم دی را یادیږي ، تل مې ذهن کې رغړیږي
ستا نا خوالې مې په زړه کې د سره اور بله لمبه شي

د وصال هیله دې لاړه ، لکه تا هغومره لیرې
په کوم زړه به بیا زما ، دې غریبی کورته میلمه شی

یو ځل بیا راشه په مینه ، راته جوړ مې وران جهان کړه
د وفا د عرش له پاسه دې د تا ځلی ښکاره شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی حایه خواري

لمر په دوو گوتو ستا ، چیرې پټېدای نه شی
ځان دې غولوې ولې ، مینه پټېدای نه شي
سل که زړه ته ووائې: لاړه دلدار هیر ئې کړه
څوک چې وی د زړه څښتن هغه هیریدای نه شې

۹۶/۱/۳۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

سو ځیدل

څه د مینی په خوږلن او انګار وسوم
څه د هجر په لمبو کې دلدار وسوم
چې ژوندون مې لکه شمعه سوځیدل دي
څه به وایم چې مې یار که اغیار وسوم

۹۶/۲/۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هجران غم

که را ټول شي ټول غمونه د جهان
بیا هم نه رسیږي غم ته د هجران
زړه کړ خت کړي لکه یخ د سلسبیل
ددوزخ په اور کې سو ځوي انسان

۹۶/۱۲/۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

منزل او تسل

ستا د زلفو په هر تار کې هزار ولونه ، هزار زړونه
په کې ورکې کړي زړه لارې ، به کې ستړي شي مزلونه
له کاکل او له اوربل نه دې لوګی شمه ای ښکلې
چې مې دي نظر او زړه ته ،سر منزل او تسلونه

۹۶/۳/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاج محل

تل دې یاد د شوخو سترګو زما مل دی
چې مې ځاله د خیالونو ، ستا اوربل دی
چې زما د پاکې مینې ملکه شوی
زما زړه د تا د مینې تاج محل دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو افغان ځلمي سلګۍ

ورکتوب مې نه یادیږي ،ځلمیتوب باندې بوه نه شوم
د زړښت په لار روان یم ، دي لرزان مې قدمونه
زما کلي کې تل بل وو د نفرت سوځند اورونه
زما کور ته تل پراته وو د کینې تور ځنځیرونه
زه ویده وم په اغزو کې ،ما پالنګ لیدلی نه دی
زما سر لاندې وه تیږه ، نه بالښت ،نه مړوندونه
زما هره هیله ستړې، زما هر تکل ناکامه
زه ناکام یم پیدا شوی چې ناکام مې دي کامونه
سوځیدل که کړیدل دي،که ژړاوې دي که ساندې
که ماتم دی، که ځګیروي دي،دي زما پخواني ملونه
زه له ګل سره پردی یم، پسرلی ته نا اشنا یم
د خزان ائینه کې وینم ، زه مې خپل ساړه آهونه
خوښی څه ده؟خندا څه ده؟ شوق او ذوق څه شي ته وائی
زه د غم په کاله لوی یم ، ما ته مړه دي دا نومونه
څوک خوښیو کې لوبیږي، څوک اوسیږي په جنت کې
خو زما یوی سلګۍ ته ، کم دي واړه دوزخونه

۴/۱۵/۹۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې حال

و دی سوم وصال باندی ، دود دی په هجران کړمه
حال د لیونۍ مینې ، څنګه دی بیان کړمه ؟!
نه دی وه وعده پرځای ، نه دی انتظار تمام
څوک به مې فریاد واوری ، څیری که ګریوان کړمه
نه دی ښاپیری سیالی ،نه هم د جنت حورې
ای د یار یکتا حسنه !ځان ته دی حیران کړمه
نیم نظر کتو ته دې ، ټول عمر تېر په مه
ستا پوره نظر نه به ،خپل ژوندون قربان کړمه
ته ای د ختن هوسۍ ،مه تر یږه زړه نه مې
څو چې دا وحشی زمری ، تاته په فرمان کړمه

۱۹۹۷/۵/۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر

ستا یا مې د مینې مرغلره ده
ستا خیال مې د زړه خوږه سندره ده
او ښکه مې له سوزه زړه کې وچه شي
غم کې دې له ټولو مروره ده
کله به له زړه نه راشی سترګو ته؟
دغه مې د ژوند خط او خبره ده
ستا هغه د قهر او عتاب اداء
ماته اوس خوږه او خوندوره ده
زه دې په وصال کې شاهنشاه ومه
اوس مې حال له هر ګدا بدتره ده
دغه د فراق او جدائي حالت
ښکاري چې د چا له بد نظره ده
څو به د ی کړېږی غم کې ځاردې شم ؟
ستا زمری مجنون نه سر ببره ده

۹۷/۶/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستړګي

ستړګي چي دي پټي وي فتني ښکاري
کله چي وي خلاصي ، پيماني ښکاري
پټي سري سکروټي وي   ښو لاندی
وينی راته سری بلي لمبي شکاري
پټی د غوټۍ په شان   ښکلا لري
وازی د تازه ګلو   غونچي ښکاري
کله چي ويده ئي ته د ناز په خوب
دواړه راته پټي خزاني ښکاري
څو چي دا دنيا ده ،وي دي تل رڼي
ماته د زمری د ژوند ډيوي ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

قناعت

د شرابو خمخانې مې کړلې تشې
که ځواني وه که مستي وه زما بس ده
له پیالو ،جام او مینا نه په دنیا کې
ماته یوه شونده خوږه د لیلا بس ده

۹۷/۷/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن ویرنه

ای د وطن له سترو دښتو نه راغلې ویرمې !
لږ راته ووایه زما هغه ختن څنګه وو ؟
هغه زما د هیلو ځاله دی ښه ولیدله؟
هغه زما د سترګو تور، روح او بدن، څنګه وو ؟
هغه انسان چې یې ملکو غلامی کوله
مغرور پښتون، هوښیار تاجیک او ترکمن څنګه وو ؟
هغه تنکي ځلمي په ولي لا تو پک ګرځاوه ؟
هغه پیغلوټۍ سره اوس چال او چلند څنګه وو ؟
هغه چې ټول ورته یزید، یزید او شمر شوي
هغه حسین، حسین افغان هغه حسن څنګه وو ؟
هغه د ډزو کنډونکی غرلا اوس هم خپور وو؟
هغه د بم او دراکت سوری بدن څنګه وو ؟
هغه د خاورو نه جوړ کلي چې به شنه وو مدام
هغه چې تږی به وو تل، سوی چمن څنګه وو ؟
هغه ختیین کور چې په سر به ئې شنیلي ټوکیدل
هغه بیدیا، هغه صحرا، هغه دمن څنګه وو ؟
هغه د تورو جګو غرونو ښاماران ژوندي وو ؟
هغه هیبت، هغه ښکلا، هغه هسکمن څنګه وو ؟
هغه یاغي مستو سیندونو درته شور درنه کړ؟
هغه اوبه، هغه څپه، هغه شکن څنګه وو ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه له عطرو ډکه، هغه مزه داره خاوره
هغه فردوس، هغه هغه جنت، هغه عدن څنګه وو؟
هغه هوا چې به نغمې د ژوندانه وې پکې
هغه راحت، هغه مستي، هغه چلن څنګه وو؟
هغه نښتري، چنارونه او د ولو ونې
هغه څيړۍ، هغه شيشم او نسترن څنګه وو؟
هغه لعلونه، سره ياقوت او زمرد څنګه وو؟
هغه لاله، هغه د شنو دښتو ګلشن څنګه وو؟
هغه د غرو د سر بازان لا الوتل تر اوسه
هغه بلبل، هغه بورا، زاغ او زغن څنګه وو؟
هغه وحشي او ترئيدلي هوسۍ چيرته لاړې؟
هغه زمريانو زړور ليوان، دښمن، دښمن څنګه وو؟
هغه زما زيار کښ ولس په شانې سترې ميړيان
هغه مرغان، خزندګان، ماهي، مهن څنګه وو؟
څه دې ليذلي چې ګويا ژبه دې ګونګه شوله
ووايه لږ چې د افغان ولس-وطن څنګه وو؟
که دې کوم وخت کې په غلطه هلته مخه وشوه
ورته ووايه چې پرديس زوی ئې غمجن څنګه وو؟

۹۷/۷/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

قواوزه

وایې چې قو په ژوند کې..........
یو ځلې مینه کوی،
او صرف همدغه مینه ، د هغه ژوند جوړوی

هغه د مرګ له پاره ، ځان رسوی همالته.........
چې میین شوی پکی........
بی مهابا او بی اختیاره ئې قوی او ځوان زړه،
دی درزیدلی، تپیدلیو غوړیدلی چاته...

××××××××

غوارم د قو په شانی، د ګران وطن په غیږ کې
هلته چې ما له ده نه مینه زده کړه
هغه چې ما ورسره مینه کړی؛
هغه چې زړه او د بدن ذرې مې
تل تپیدلي ده ته،
دا خپل ځان ورسوم

۱۹۹۷/۹/۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

سانډې

دلته هر ځپک ځپک ته ، د جنت ګوته په خوله ده
هلته کم دي یوی لویشت ته ، اووه واړه دوزخونه
د خزان ښکلا ته دلته ، پسرلی په حسرت ګوری
هلته ژمي کې غرق شوي د کلو کلو فصلونه
سره دي غاړه په غاړه رنګ او بوی په مینه دلته
هلته کرکه کې دي نغښتی، سره رنګ دي که بویونه
دلته ځمکه اسمان شنه دي،هوا شنه ده،اوبه شنې دي
هلته سری چینی خوټیږي، اوری سره بارانونه
د ماشین تور ښامار دلته نازوي د سارا کاڼي
د انسان په ګوتو لوټ شول هلته سم سمسور باغونه
دلته ژوند دی چې مستی کړي او خوټیږي هر ذره کې
هلته هر څه ته ولاړ دي په قطار قطار مرګونه
د ژړا مفهوم پردی دی، دلته ویر له خلکو هیر دی
هلته مړه دي احساسات ټول فقط ساندی دي ویرونه
دلته ستر ګې غړوم چې نو مې دا دعا تر ژړه شي:
د افغان له ملکه ورک کړی دغه ستونزی ، عذابونه

۹۵/۱۰/۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتنه

زما د زړه له سوزه
تول ورځ لمر په اور کې سوزی او خوټیږی پسی
او........
زما د سوو فریاد و له لاسه:
سپوږمۍ او ستوري واړه،
په غم لړلې اوله و همه ډکې شپې راسره ،
ټولې رڼې تیر وي.
زه درنه څه نه غواړ م
خو.........
د خپل لمر ، سپوږمۍ او ستورو په خاطر له مانه..
ددغه سوز او ددی شور،
ددی عذاب او دی غم ؛
ټولې ریښې او سر چینې لیری کړه.

۷۹/۱۰/۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

قیامت

راته بل دی په ګوګل دننه اور
چې مې وسو په لمبو کې کلی کور
هره اوښکه مې سکروټه ده پری سوځم
وړوند شوم ،روڼ جهان مې شو تر پامه تور
دین ،دنیا مې ددوزخ یوه ګوښه ده
په لمبو کې به وی ډوب هم زما ګور
په هجران کې د جانان وطن سوځیږم
ور روان یم هر ساعت په هغه لور
دا زما په وطن جوړ څنګه قیامت دی
پکې ورک چې دی د سل محشرو شور

۹۷/۱۰/۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان

د ژوندون له تناره نه پورته دود يم
دزمان پنجو کې زه يو مات سرود يم
له عدم نه مرور، هستۍ نه ستړی
د اختيار او د اجبار بندی موجود يم
د سجدو داغ مې په سر او پښو نه شته
نه د چا صادق بنده او نه معبود يم
د آسمان په زړه کې ستوری زما تت دی
ددې مځکې په مخ بې سيوري وجود يم
داسی خوب يم چې تعبير ئې کيدای نه شي
داسی وهم چې له هر زړه نه مردود يم
يم د کرکې له وطن ځينې راغلی
د وفا او محبت دملک کمبود يم

۹۷/۱۰/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افغان غم

د افغانانو دستر غم له پاره
د دغې لوئې نړۍ ،
زړه لا وړو کی بریښي.
د دوی د ساندو او د کریکو غږ ته ،
د نړیوالو او آسمان غوږونه ،
لا هم کاڼه دي کاڼه.
د دوی د حال او مصیبت لیدو ته
هر څوک وړانده دي ، وړانده.

××××

لکه چې دا وګړي ،
دلته پردي دي پردي ،
لکه چې دغه خاوره ؛
د کومې بلې دنیا
ډیر نا منلی ، کرغیړن سوغات وي.

××××

مونږ نو چیرته لاړ شو ؟
مونږ نو چیرته لاړ شو ؟
چاته خپل غم وو ایو ؟
څوک به مو چیغې واوري ؟
څوک به مو حال وویني ؟
څوک به مو خپل وګڼي ؟
څوک به مو خپل وګڼي ؟
مونږ نو چیرته لاړ شو ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږه نو چیرته لاړ شو

۹۸/۲/۶

لټون

زه به وای مجنون که می لیلا چیرته موندلې وای
یا می د جنون سیاله سارا چیرته موندلې وای
زه به د یما په خیر پاچا د آریانا ومه
جام ته مې د مینې که سوما چیرته موندلې وای
وخته چې په غاړه تا کچکول د ګدایۍ راکړ
کاش ! دې کوږ قامت ته مې امسا چیرته موندلې وای
ژونده ! ته به وریت وی د حسرت په تناره کې اوس
سوز ته د ارمان مې که ژړا چیرته موندلې وای
زه به د رسره ومه تر مرګه د زمري بخته
تاکې مې که څه لویه خطا چیرته موندلې وای

۱۹۹۸/۳/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژرنده

د عـــالـــم روزي د دب د غـــاړې حد ده
خو په خپله خواره برخه ئې صرف ګرد ده
خپـــــل قرارئې دی تل نوروته بخښلی
دا تـــــلاش او د اسخـا ، خاصه د مرد ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوان

له غیرته چې لمبه په نام او ننګ شي
له غروره چې اسمان سره په جنګ شي
د ځنګل په څیر اوبه چې شی له شرمه
چې د پوهې بلې شمعې ته پتنګ شي
چې مجنون شي د وطن د پاکې مینې
چې د جنګ ستري بلا سره په جنګ شي
چې له ظلم او استبداد سره دښمن وي
د انسان له ستر نامه چې په غور ځنګ شي
په سرو کې هغه ځوان او پیغله شماره
چې سینګاریې په هنر او په فرهنګ شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړ

ما به ویلی درته

«چې که دې پرېښودو وطن ، راسره»

دا د خوږمن زړه شیمه

اودا د دوه سترګو تور ؛

«د زړه کټری به درکوم

او تا به ساتمه زه»

خو زه دروغجن وختم.

د زمانې له لاسه و

او د روزګار غمونو ،

له دې زخمی زړګي نه ؛

تاته څه پری نه ښودل

ټول ئې اوبه اوبه کړ.....

او رانه ئې خام ، خام وخوړ ؛

زه درته پړ وختم ،

او ژوندی مړ پاتی شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان

په دغه ځمکه باندی

له ډیره وخته دیخوا ،

نه چا کوم بیل ووواه

اونه د سپارې بریښید ونکي غاښ پری وازمایه ځان

نه د غلی دانه پری ښخه شوله ،

نه کوم نیالګي پکې ربښي وکړلې ،

پرخه پری پری نه وته ؛

ویاله پری تیره نه شوه ؛

نه کوم هرهټ یې مخ ته ،

لپه وروا چوله.

نه پری باران واورید ، او نه پری واوره ویلې ؛

نه د کوم کور د تهداب تیږه پکې کیښنودل شوه ؛

نه تری ګل و بوټي کیده ، اونه هم شنه کبله ،

نه بی ثمره ونه ، نه د غنمو وږی ؛

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه تری ښه بوی وخاته.

نه کوم مرغه پری والوت ،

نه پری بلبل و چغید .

خو

د کنګ غړونه

له هری خوا نه جګ دي

له سپیرو د ښتو ځینې

د خړو کلیو له خوا

آن د کورونو له انګړو څخه ؛

چې تل قبرونه کینی

او انسانان ښخیږی؛

د انسانانو وینی

په سمه ، غرونو ، کاږو بوټو باندی...

د پر خی ، واورې او باران ځایونه ټول ډک کړی

هر چیرته وینه پرته....

هر چیرته وینه اوری....

هر چیرته وینه : بهیږی او بهیږی پسې...

دلته د وینو بوی دی ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د باروتو لوګی،

پر وریتو شویو غوښو ،

او د بدن پر غوځو شویو ټوټو ...

د ساندو کریکو او ژړا غږونه.

څوک شي نفس ایستلی ؟!

دلته هوا نشته ده ؛

ټوله فضا د انسانانو له روحونو ډکه...

او دغه خاوره ده مدام له ماتمونو ډکه...

۲۰ / ۶ / ۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمصیبت غوغا

هره تیږه ده سکروټه، ټولو شګو نه خوړلن جوړ

هره ونه ده شناخته، ټولو پاڼو نه کفن جوړ

دباران څاڅکي هم دلته لکه تندر راپریوځی

ټوله ځمکه خولا پریږده ،دی آسمان ورته دښمن جوړ

دهر بوټی په رګوکی دشهید وینه بهیږی

په هیڅ ځای به پیدا نه شی دژوندی - مړی بدن جوړ

دیو لویشتی خاوره نشته چی خالی به وی له خلکو

په هرګام کې یو څوک خښ دی،قبر هرچاته ماُ من جوړ

دټوپکو تورو خولو کې،دقیامت دشپیلی غږدی

پری هرڅه زیر او زبر شول، کنډوالو کړ داوطن جوړ

مصیبت دی چې غوغا کړی دافغان ولس په ځمکه

جنګ ،سیلاب او زلزلو کړ له دې ملک ځنی مدفن جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګردله

هــره مور ده بــوره شــوی هــرې خورنه ورونه ورک دي

ځلمي ورک دي ، پیغلې سپکې،دهر چا قبرونه ورک دي

سور سیلاب دځــوانــو ویــنــو ،ټــول وطن په مخه کړی

ګــردلــه ده دحــالاتـــو له هــــر چــاکورونه ورک دي

۹۸/۶/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

غبرګې نیشې

یو خواته دیار سترګې، بل خوا پیمانې ایښي
دا مې په نصیب کې نن ، څه غبرګې نیشې ایښي

دا دي لــه حیــا ډکــې ، هغه هوسونونه
یو خوا مې اوبه د ژوند ، بل خوا یې لمبې ایښي

دا خواږه ستونه کړي ، هغه اشاري پــه نــاز
لاره رانه ورکه ده ، هر خو ا مې اییني ایښي

دا به نظر وڅښم ،وابــه ړوم دا پــه سر
ټولو مې جنون ته دي ډیرې بهاني ایښي

دلته ولوله د عشق ، هـــلته بیخودی د ژونـــد
عقل او زړګي ته مې دوا ړو زولانې ایښي

۱۹۹۸/۷/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې غوغا ترینه د سوو زړونو خیږي
دا د ښکلو تور اوربل نه دی نو څه دي ؟

چې په یو نظر وژل کوي د سلو
تورې سترګې یې اجل نه دي نو څه دي؟

چې پرهار یې مسیدو ته هوسیږي
دا سی شونډې چې درمل نه دي نو څه دي ؟

چې د تن په وینو سره، مدام تپیږي
د جفا د تیغ بسمل نه دی نو څه دي ؟

عاشقان په کې خپل تور بختونه وینئ
دا بلاوی تور کجل نه دي نو څه دي ؟

چې جانان درته په مینه مینه ګډ وی
دا خبرې که غزل نه دي نو څه دي ؟

چې یې هر څه په رڼا ورځ رانه لوټ کړل
له غمزو دی ډک کتل نه دي نو څه دي ؟

چې د مینې سره ډګر ته میړنې ځي
دا زمري زړونه اتل نه دي نوڅه دي

۱۹۹۷/۷/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیمو په زړه کې

ځم چې انتظار، د شو ګیرو په زړه کـــې وکرم

وصل د جانان به ، د سپیدو په زړه کې وکرم

ستوری به د بخت ،په لیونیو چیغو ویښ کړمه

سوز د نامرادۍ به ،د تیارو په زړه کې وکرم

شیندی بیخودي چې هرې خواته ولولې د عشق

خپـــل تربی نظر به، د پردو په زړه کې وکرم

مات چې کړم رونق زه د مانی او د آرژنګ د ښار

ستا دناز تصویر به، د لیمو په زړه کې وکرم

وخت ته به زیندۍ دتا له تورو زلـــــفو واچوم

تخـــم د غماز به، د ایرو په زړه کې وکرم

یو خواته مستي د پیمانې بل خوا د یار سترګې

را چې د زړه زښی ، د لمبو په زړه کی وکرم

۱۹۹۸/۷/۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

چور

د وصال بزم ته راوړې جام د شونډو
داسې ښکارې چې جنت ته انظهور وړې
چې دې خوی ته په حسرت کې ښاپیرۍ دي
د هرې یوې زړه ته داغونه د ناسور وړې
چې په هر پل کې د نازبزغلي کړې
دعالم د زړو نیازونه بهضرور وړې
چې د شونډو غوټۍ وسپړې خندا ته
غوړیدلی باغ ته ،ته د ګل تربور وړې
چې ښکاره شې جنازو باندې د هیلو
د ماتم محفل ته یې ته موج د سرور وړې
سترګې جام ،شونډې پیاله ، تن دې ښیښه ده
یو جهان تاکستان زړونه، ته په چور وړې

۱۹۹۸/۷/۱۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته او زه

ستا د مينې تاج په سر ، لکه پاچا يم
خو کچکول مې د ديدن په لاس ، ملنګ يم
چې تصوير ستا د ښکلا مې دی ليمو کې
د بهزاد د پلار استاد ، سيال د آرژنګ يم
که د ژوند د شپو تيارو ته مې ډيوه يې
زه دې هم د پلوشو سوی پتنګ يم
د زلال په څير ، ته مړو ته ژوند بخښې
خو زه ځانه ته هم د سوی زړګي زنګ يم
ته اسمان يې د هستۍ دې لوی جهان ته
زه بې تانه د نيستۍ يو لوی ګړنګ يم

۱۹۹۸/۷/۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیاره او ستوری

زمونږ پر کلي باندې،

توره تیاره خبره ده

ټول شیان تت دي، څوک څه نه شی لیدای

د تورو وریځو لړې

دي هرې خوا ته تللې ،

کله ناکله لا د ژمي د سیلۍ غړونه ،

زمونږ پر زړونو باندی

نوی واهمه خپره کړي ،

خو دغه توره شپه کې ،

هاغلته لیری د اسمان په ګوټ کې ،

یو سپینکی ستوری ښکاری ؛

له لیری ،لیری نه دی ،

د یو ماشوم په شانې ،

له لا یزاله انرژۍ ځینې ډک ..

چې تل لاس اچوی د مور و ینښتو ته ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

مدام دا هڅه کوی ،

تر څو د لمر شغلو نه ،

یو څه را کش کړي ځانته ،

او د تیارې په لورئې

چې ئې زموږ پر کلي

تور څادر خپور ساتلی

د سوزیدونکو ...

ځلیدونکو...

څو نیزو په توګه

بې زغرده و غورځوي ؛

او زموږ کلی خپل نظر ته خلاص کړی

خو دغه ستوری موږ نه ،

او رڼا ئې نه د لمر ؛

ډیر زیات ګونښه پروت دی ،

او د تیارې دا سارا ،

ډیره اوږده پرته ده.

* * *

چې ورته ځېر شومه ښه ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته هیڅ ستوري نه شته ،

څه چې لیدلي وو ما ...

هغه زمونږ د امیدونو یو سراب غوندې وو...

چې د دې شپې په زړه کې...

لا هم ویده دی ویده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلېل شوې زړه

مدام په خوب او ويښه،...
يمه لګيا او يو تصوير کاږمه....
يو بې مثاله تصوير ،
چې د هنر او د خلقت يو لوی شاهکار وګرځي،
چې چا تر اوسه لا ايستلی نه وی:
د نامراديو ،بد بختيو او غمونو تصوير ،
د ولږې ، فقر ، دژړا او ددردونو تصوير ،
...د بې کوريو تصوير،
د جنازو او دهجرت دبې پايانه بهير ،
د کړاوونو ،عذابونو او ظلمونو تصوير ،
په تيارو شپو کې د وحشت او ستمونو تصوير........
××××××××××
لاس مې ور اوږد کړ چې قلم را واخلم
زما قلم د شهيدانو د جنډو لرګی وو ،
رنګ مې له اوښکو او له وينو څخه ،
او د باروتو له لوګي......
او د لمبو له شرارو نه جوړ وو ؛
ما د نظر په تخته.....
دغه تصوير کاږه لا ....
لا پکې بوخت ومه زه ،
کار مې تمام څه ، چې لا ډېر پاتې وو ،
چې د تصوير په زړه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته یو زړه څرګند شو........
یو را ښکیل شوی ، زبیښل شوی ،
او له درده ډک زړه.

×××××××

چې ورته مې کتل
دا زما خپل تصویر وو ؛
زما د تن ، زما د ځان ،
زما د ګران او وران وطن:
«افغانستان» تصویر وو

۹۸/۷/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرور نیشه

چې د پانې په څیر جګ کوری اسمان ته
د خزان سیلۍ ئې کړي تر پښو لاندې
د غرور او خودخواهي نیشه کې غرقه
بیا به ژاړې نن په کومه خوله چې خاندې

۱۹۹۸/۷/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

پردیتوب

آسمان له ځمکې خفه ،
سپوږمۍ له ستورو ځینې ،
باران د وریځو له تروه تندی نه،
سیند د اوبو له شور او زوږ ځینې کونږ ،
پاڼې د څانګو دد ارونو له رسیو ځوړندې ،
چمن له بوی او له سروره خالي ؛
سارا نه تښتي لیونتوب په منډه ،
اوبه له اوره سره لاس او ګریوان.
تیږی له غره ښوئیږي.......
خاوره له ځمکې تښتي.......
عقل له مغز سره تربور غوندی دی.
وینه د زړه له لاسه دارې وهي ،
مېینان ټول دي له یو بل ګیله من ،
ګلان ، بلبل او له بورا زړه تورن .
ساقی له میو او پیالو ځینې مور ؛
ورونه له خویندو او له میندو بیزار ؛
خپلوان په خپلو کې پردي دي پردي........

×××××

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې پردیتوب کې دې هر څوک بې وسه ،
د خدای خدائې ناکامه ،
د بنده هڅې سترې ،
له تدبیر لاره ورکه.

××××

نو خندا ژاړي ورته ،
او غم له مستې خندا شین ښکاریږي ،
دې پردیتوب هر څه له هر چا بیل کړل.......

د ۱۹۹۸ نوامبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښیرې (۱)

ستا جنت جنت وطن ته ،زه دوزخ، دوزخ اور غــــوارم
لکه خپله ورانه خونه ، ستا محل هم نسکور غــــوارم
ورور دې ودراوه ورور ته ، خپل بچې دې په بلا رمړ کړ
ستا په کلي لوی شیطانه،تر دې بدلا څه نور غــــوارم
حضیره دی هره لویشت کړه ،هره تیږه دې شنا خــتــه
تاته هم په هر څپک کې ، ستا بچیو ته ګور غـــوارم
زما په پاکه خاوره راغلل ، ستا ناولی راکــتــونــه
ستا په خپل ناولي بنځه ، د محشر شراو شور غوارم
د فساد په نښلي سپوره ،د ګــناه د ملک بــــاداره
ستا د کبر خونی غاښ ته د افـــغان د مټ زور غوارم
چې آزار ئې چا اخیستی ، ورته اور په لمن پروت دی
ستا د خپل تر بور په شانی ، تاته هم دا پیغور غوارم
دافغان د پګړی ولونه ، هر غـــــلیم ته زولانې دی
انتقام کی ئې د وینو دغه دار درتـــه خـــپور غوارم

۱۹۹۸/۱۱/۲۶

(۱)دا ښیری بیل کلینتن ته زمونږ په وطن د هغه د راکتی حملی له درده لیکل شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګو ځیو حسرت

ستا په تورو زلفو کې سپین ولګید
یا په خړو وریځو کې بریښنا شوله؟
دا د تور تمونو ځادر ځیری شو
یا خپره د لمر د ځرک رڼا شوله؟
دا خپلې ځوانۍ ته دې لوګی وکړ
یا لمبه زما د زړه دنیا شوله؟
ځنې دې قودی ، قودی کوځی نه شوې
ماته مې د ښکلو هیلو ملا شوله
مینه مې په خپل اور کې پخه شوله
پریږده چې رسوا شي چې رسوا شوله
ستا د ویښتو هرتار او هرخم او پیچ
ماته د ژوندون ښکلې دیبا شوله
تل دې پسرلی د تن تازه واوسه
پورته مې له زړه دغه دعا شوله

۱۹۹۸/۱۱/۲۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناه

څــو مــره چــې ده لــو یــه د تــو بې ګناه
هــو مــره ده خــوږه د پــيـمـانــې ګـنـاه
دغــه پــښــتــون ســر د تيټيدو نه دی
نــه مــې ده پــيـرزو پرې د سجدې ګناه
هــغــه د مــنـصور غوندی رسوا نه ده
ورکــه شــه نــا ولــې د پــردې ګـنـاه
مــيـنــه کــې دې دواړه جــهـانونه پټ
ځــکه ده خــوږه د يــارانــې ګــنــاه
ســو زی چې پتنګ ځان په لمبه د عشق
څــه ده پــه دې مــنـځ کې د ډيوې ګناه
وچ لــغړ اغــزی تــه هــرڅوک بد وائې
پــتــه ده د ګــل او د غــونـچې ګــنـاه
لــمر ئــې پــه ځــيــندی د مکر وواژه
نــه ده د بــخـښـلود تــيـارې ګـنـاه
ای چې پــه نامه کې دې انس موج وهي
چــا کــړه درکــې ځــای دا د کينې ګناه
هر يوه ته ئــې تــوره د مــذهــب ورکــړه
څــو مــره ده درنــه د زمــانــې ګـنـاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

را چې نور د کفر ثواب وګټو
بس ده د ایمان او د کعبې ګناه
وزغمه زمریه نا کردې د دهر
وانه خلې په غاره د ګیلې ګناه

۱۹۹۸/۱۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانۍ ښځې ته

د ګناه په وحشي غېږ کې
لکه شنه پاڼه رپېږې
د شهوت د زمري مخ کې
د هوسې غوندې ترئېږې
د هوس په ظالم لاس کې
بازيچې په څېر لوبېږې
د قوت او زور پنجو کې
ګل غوټۍ غوندې رژېږې
خوشحالۍ ته دزړه دارو
ته چورلېږې او ګډېږې
د خپل لوټ عزت په مړي
زار ژړېږې او سوځېږې
ددنيا په تور بازار کې
لکه وينځه ئې خرڅېږې
د رواج او رسم بند کې
پېغلتوب کې لا ورستېږې
د روزګار د سېلۍ مخ ته
لکه شنه نوده ماتېږې
د ژوندون د پېټي لاندې
د بسمل په څېر ټپېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دنیا ختلی لمر دی
ته تیاروشپو کې اوسیږې
لږ دې حال ته نظر وکړه
لا به کله راو یښیږې
له دی ژونده مرګ بهتر دی
ته په دې هم نه پوهیږې
د بدلون فکر پیدا کړه
پرې له دې حاله خلاصیږې
په تدبیر او په همت خپل
د آسمان بام ته رسیږې
پاڅه پاڅه وخت روان دی
ته لا- بیرته پاتی کیږې

۱۹۹۸/۷/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره ، شنه ، سپین

کله چې هر څه سره وو
که هر څه سره ښکاریده ..
نو د پوښتنې ځای هیڅ پاتې نه وو

خو چې د شنو دوران شو
بیا هم شنیلی او پاڼې
چې له پسرلي تر مني
همیشه شنې بریښیدې
د شنو په نوي پسرلي کې
لا هم.......
هاغسې سري ښکاریږي
خو ولې ؟
اوس چې د سپینو وخت دی
نو د مالو چو او د واورو رنګ هم
د پخوانیو سرو د وخت په شانی
په وینو سره ښکاریږی ؟

۲۵/۱۹۹۸/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅ نشته

د بخدي لوړو برجوکې
سره او شنه تو غونه نشته
د دې ښار ګنو کوڅو کې
د ژوندون شورونه نشته
دیما د لاس ګوربت ته
د پرواز وزرونه نشته
د آرین په نغري کې
د زردشت اورونه نشته
د تیاروخدای باچاهی کړی
میترائې فکرونه نشته
د ویدا افسانه ګونګه
د نیسانازونه نشته
د غاټولوبوټي سوي
د هوما ګلونه نشته
د مستۍ بزمونه غلي
د سوما جامونه نشته
په کردار، ګفتار، پندار کې
د نیکو خویونه نشته
د باګرام په معبده کې
د اوشاس رقصونه نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کـــوشان لوی مدنیت هیر
د فرهــنــګ ویاړونه نـشته
د ضحاک دښامار غاښ تــه
د کاوه زواکــونــه نـــشـــته
ایــمل خان ـ دریا خان لاړل
د خوشحـــال ننګونه نشته
په ایلبند او ســـردرو کـــې
د شـــپنو غــړونــه نـــشـــته
آمـــو ژاړي آبــاسین تـــه
چـــې اتــل مــیـړونه نشته
د پــامیر په زړه کې اوردی
پکې سـره لالــونه نـــشته
هــر څه مړه دی هرې خواته
د پاخــون ســوچونه نــشته
د کاغــانــو بــازار تود دی
د بـلـبل غــړونــه نـــشـــته
د ګـیــدړو پــه دوران کــې
د زمــرو وخــتــونه نــشــته

۱۹۹۹/۴/۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیخ ته

تــه د طـهـوروپـه خیالونوکې مست
ته دغلمانو پـه خـوبـونـوکې مست
ته د حورانو د نــازونـــو نـیــشـئه
تـــه د کـــوثـــرو پـه موجونوکې مست
تـــه د جـنـــت د بـــاغ او ګل لـــیونی
تــه د عـقــبا پـــه لذتونو کې مست
تـــه پـــه ثـــواب پسی سرتوره ملنګ
تــه بـــه تـوبو اوتکبیرونو کې مست
تـــه د ازل پــه لاس جــوړ شوی غلام
تـــه د پـــردیـــو پـــه دامونو کې مست
تـــه د تـــقــدیر ځنځیر پـه غاړه ګرځې
تـــه د قـــسمت پـــه تـالابونو کې مست

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د معروف او منکر چـیـغـې وهـې

تـه پـه ګـناه او عـذابونو کې مست

تـه دې وهـه د عـقـل لا فـې شیخه

د جـهل پلارئې په وهمونو کې مست

تـه بـه زمري ته سمه لار څه ښئې ؟

ئـې پـه ګمراهو تدبیرونو کې مست

۱۹۹۸/۱۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژړا ملګري

زه خپلو يادونو سره ژاړمه

ځکه فريادونو سره ژاړمه

اوښکې مې شوکارې لګوي په مخ

خود به له سوزونو سره ژاړمه

خپلو ته مې هم چې ډير پردي ښکاري

زه داسې غمونو سره ژاړمه

زړه ئې کړ سوری راته ،ځيګر ويلې

دغسې دردونو سره ژاړمه

کريکه مې د سوز ،د بريښنا منډه ده

مستو توفانون سره ژاړمه

نخښه د کوم ټپ مې په صورت نشته

پټو پرهرونو سره ژاړمه

تښتي مې له روح نه دوزخ لمبې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لمبو کلي

اسدالله زمری

داسی عذابونو سره ژاړمه

وبه چوی که تیرېږي ته ئې ووایم

زه د زړه حالونو سره ژاړمه

هر بند کې ئې موج وهي د زړه وینې

تل چې مې شعرونو سره ژاړمه

خوله کې د غربت د دیو پریوتی یم

ډیرو حسرتونو سره ژاړمه

وای چې د وطن د دنګو غرو زمری

سوو امیدونو سره ژاړمه

۱۹۹۹/۴/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

کابل وسو

کابل وسو ،نازولی کابل وسو
د وطن د مور دا ښکلی کاکل وسو
چې اغزي وو د پردو د بدو سترګو
د افغان د پګړۍ سرکې ،سور ګل وسو
د عطرونو پرځای خیږي تري لو خړې
غاټول وسو ،ګلاب وسو ، سنبل وسو
د غرور تندې ئې مات شو سترګې تتې
د مکار خزان له لاسه بلبل وسو
چې له موټې ئې قوی سوک وو جوړ شوی
نامردیو ئې ټول توان تحمل وسو
چې راټول وو پری خواره و اره وګړي
د نااهلو اولادو تغافل وسو
سر ببر، ټټر شوکارې، مخ شکیدلی
دې حالت ته ئې پردی وو که خپل وسو
بشري تاریخ پری سوی لوغړن شو
بې تاریخو چې لرغونی کابل وسو
چې لوګی ئې وای ښکلا ته ای زمریه
چا لمبه کړې په نظر ،په منګل وسو

١٩٩/۴/٢

(c) ketabton.com: The Digital Library

وران کابل

کابل وران شو ،په لمبو کې جلبل وسو
د وطن د میړنیو اتل وسو
چې عشرت ته ئې حسرت کې سوځیدل ټول
ددې غرونو شنه لمن او ګوګل وسو
لودن ورک شوله هر چا نه ،زمان ورک شو
نن لمبه شو په لمبو کې، ازل وسو
مرګ یاغی شو ،خپل پردي ورځني ورک دي
عزرائیل ئې کړ ستي او اجل وسو
چې وو تږی تل د سولې- پخلائینې
کرکې وران کړ په جنګونو ،جدل وسو
هیڅ زړه سوی او صرفه چا ورته ونه کړه
په جامه د کاروانې کې ،تورغل وسو
ټول بدن مې شو لمبه لمبه پری سوزي
د زړه تل کې مې بل اور د بدل وسو
د ګربت دا ځاله ورانه ،بچي ئې وریت شول
د زمرو د استوګنې بورجل وسو

۱۹۹۹/۴/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدله زمانه

ورکې د ژوندون خوږې نغمې شولې
جګې د سماع او وعظ ناري شولې
دروند څادر د مرګ دی په دې مینه پروت
هر خواته قبرونه وحضيرې شولې
هرچرته ده ګرمه دلمبو قصه
هر څه پرې لوخړې او ایرې شولې
دلته اوس سودا د مرګ او ژوبلې ده
نوی ئې دلال او معاملې شولې
چیرته چې ښکالو باندې بندیز لګي
غلې پرې نغمې او ترانې شولې
غیږه کې زمري نه ګید ړوګټه
ځکه ،اوس بدلې زمانې شولې
چیرته خفاشان چې پاچاهي کوي
ورکې تري رڼا او سپیدې شولې
هر چنې ساقي شو د رضوان د جام
هیری ورنه سوال او وظیفې شولې
ټول وینی خواره کړل د طهور طمعې
سور پکې جهاد او سرې سجدې شولې
خوب او خیال د حورو او غلمانو دی
ګرمې د جنت.دوزخ قصې شولې
تور جلاد هم سپینې جامې واغوستې
حکم ئې قصلص او یا دورې شولې
بس مرداري ګیری،غوړې څنې دي
ورکې د افغان جګې شملې شولې
سر نشته و سرور نشته،سالار نشته
سترګې د غیرت ټولې ړندې شولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غيرت څريکې

«چې له ګرده د پښتو ئې، پس له مرګه هم آمـــان غـــوښت»
د هغه خوشحال په قبر ، ښکاري اوس د پردو پلونه»
د «مير ويس» ټول ارمانونه،نن د شرم ډنډ کې ډوب شـــول
د وطن د مور په وِږنو ،بيا ګرګين ښخ کړل غاښونه
د « احمد» غيرت او برم ، بی ننګيو کې ورک ښـــکـــاري
د نا اهل اولاد له لاسه ، وړي د سيالو پيغورونه
په هر ځای کې ښخې ښکاري ،د تورتم خوني منــګولـــې
په تيارو کې دي لارورکی «روښاني» عالي فکرونه
د « ملالې » دروند پړونی ، بې ستريو ته پـــــرده شـــــوه
د «نازو » په نامه خاندي ، د بازار هر جائې نجونه
«مسجدي » دی که «ملا» دی، د مسجد له نـــامـــه تښتي
په کلدار او ريال خرڅ شول ،هم مذهب ،هم ايمانونه
«ابا سين»«آمو »ته ژاړي، د «هلمند » اوښکې شوې وچې
چې اوبو په ځای ئې زړو کې ، د سرو وينو دي موجونه
«هندو کش» په سپينه ږيره ،ر نې اوښکې دی بهيــــږي
چې په تور بازار ئې خرڅ شول ، ټول د سرو زرو کانونه
د هغو د غيرت څريکې ،نورې غـــــلـــې او ويدې دي
چې په ټيټو سترګو ئې وڅښل د پردو د جام بنګونه
د افغان ستره ټبره ، سترګې وغـــوړوه پـــــاڅــــه !
ستا وطن ته دي نيغ شوي د نيستۍ ترخه ګواښونه
ننګ دې څه شو نوم دې څه شو ؟عزت څه او پت دې څه شو ؟
د «اکبر» له ګوره خيږي ، د اسې چيغې فريادونه
د پلرو د تورې بريښ لاړ ،اسارت په زنګ کې ورک شو
د خپل ورور په زړه دې تش کړل ،د پرديو تو پکونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پردیو تر لاس لاندې ، نه عزت شته او نه پـــت شته
دې دنیا کې تل سرلوړي ، ټول خپلواکه ملتونه
سر هغه دی چې شو پورته ،مټ هغه چې وښــوریـږي
تل ژوندي هغه ځلمي دي ، چې آزاد ئې کړل ځانونه

ځه زمریه تری لوګی شه ،چې نظر ئې نه شي توره
چا چې غوڅ کړل په میړانه ، د پردو سر او لاسونه

۱۹۹۹/۵/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلنه

ځي چې له وطن نه رنګ په رنــــګ غمونــه وکړو
څه چې مو کرلی دی هغه فصلونه وریبو

پاکې ارادې او نیکې هیلې که سر خـــوره شوې
ځې چې د ناولو سرخورو ، سرونه وریبو

کله د چا لاس، کله پښه او کـــله سـر غـــوځ دی
دې د ژوند لو ګرو نه خوني لاسونه وریبو

هر یو د خپل پلار او د نیکونو دعـا ګـویه کړو
ځي د کفن کشو ددوران ، وختونه وریبو

هر څوک وائې څه په ما ئې څه؟ مـا هر څه کړې دي
ځان نه را تاو کړي ، دا غلط خیالونه وریبو

څو پوری به خپلو کې د جنـــګ شرم ته غاړه ږدو
ځي چې ټول وطن نه ،د نفاق تخمونه وریبو

څومره بې ننګي ده چـــې د بل دلاس آله واوســو
خپل لاسونه یو کړو ، دا پردي زواکونه وریبو

څو چې سوارې ئې شې نیزې تیرې کوونـــکو ته
دوی چې دي کرلي ، دا اغزن ګلونه وریبو

دې و حشت ته غلی کښیناستل پخپـلـه جرم دی
ځي چې د عمل د لا س او پښو بندونه وریبو

قبر د شهید به کړو سنګر او شناخته ئې سپر ځانته
تورو او نیزو ته به دا ټول توغونه وریبو

درس به د عبرت ورڅخه واخـلو مستقبل ژوند ته
ځمکې د ماضي نه به کره درسونه وریبو

دغه د تاریخ د آزمویني نوی دور دی
پا څیږئ زمرو چې د بري خوندونه وریبو

۱۹۹۹/۵/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د شعرونو یوه مجموعه چې نوم مې ورته« د لمبو کلی» ایښی وو ،د کابل له دولتي مطبعې او یو شمیر نورو کتابونو سره یو ځای د مجاهدینو په لاسو وسوځیده ،دا شعر په همدې مناسبت لیکل شوی دی.اوس چې د نوموړې مجموعې شعرونه راسره نشته او له وطن نه هم «د لمبو کلی» جوړ دی نو دا مجموعه مې هم داسې وتومولہ.

د لمبو کلی

وسو په لمبو کې د لمبو کلی دا د ښکلو هیلو او اسرو کلی
هره خښته ئې زما ټوټه د زړه خټه ئې په وینو وه لمده دزړه
وه هوائې مسته ولوله د زړه دا مې وو د روح د اوسیدو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هلته اوسیدل مې امیدونه ټول هلته غوړیدل مې ارمانونه ټول
هلته نڅیدل مې هوسونه ټول دا زما د ټولو اندیښنو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هلته جذبې مې د ځوانۍ پټې هلته انګازې مې د یارۍ پټې
هلته مې د زړه بې قرارۍ پټې دا مې وو د مستو ولولو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

هلته احساسات ټول خوټیدل زما هلته ټول رازونه ښکاریدل زما
هلته ټول غمونه بلیدل زما دا مې د ښادیو او غمو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هره پوله ئې حد وو د غمو زما هر پټې ئې کښت د ترانو زما
هر بوټي ئې ځاله دآرزو زما دا مې د شنیلیو او ورشو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هر انګړ کې جوش وو د ژوندون غلی هر کور کې جنون وو د هامون غلی
هره خونه کې ئې نن، سبا، پرون غلی دا مې وو د غلو توفانو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر خوا ته ژوندی وې د پاخون هڅې هر خوا غرېدلې د لټون هـــڅې
هر شی کې تودې وی د بدلون هڅې دا مې وو د ځوانو تلوسو کــلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

هلته کلمې لکه سکروټې وې هلتــــه ارادې تر پولاد کلکې وې
هلته پیمانونه ټولې ګټې وې داو و د زیـــارکښو پرګنو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

دا کلی وو جوړ مې له شعرونو نه ښکلو ځلوریـــځـــو غـــزلـــونو نه
جوړ وو له روانو سیلا وونو نه دا مې د احساس د پـــلوشـــو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

بل پرې مجاهدو سره اورونه کړل جګ ئې ورته زړه نه تور دودونه کړل
خاورې او ایرې ئې سره لالونه کړل جوړ تری شو د ورانو کنډوالـــو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سم اټکل

زه دې یم شاعر او ته غزل زما
ته مې تسلا سې او ته تکل زما
بار د ژوند په ولو سرګردانه تل
زه یم مسافر، ته سر منزل زما
هر خوا مې کوهي او ګړنګونه دي
ته د کربلیچنو لارو مل زما
زه بندي د غم د تورتمونو یم
ته دغو تیارو کې ئې مشعل زما
زه د ناهیلیو د کوهي یوسف
ته مې ئې نجات او ته اجل زما
دې ترخو یادونو کې چې پائمه
ته مې ئې خواږه او ته عسل زما
زړه خو دې به یو ځل رانه وړی دی
راشه یو ځل بیا ډک کړه ګوګل زما
ته به مې د ژوند د پائښت ستوری شې
سم مې وو بس دغه یو اټکل زما

۱۹۹۹/۵/۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مينې زمرې

هغه د حسن ښاپيرۍ ده ، د ښکـــلا فرښته
له حيــــا ډکه شنه غوټۍ ده ، د وفا فرشته

هره اداء ئې د نظر ، په زړه خوښۍ راولـــي
د شنـــــه چمن مسته هوسۍ ده د حيا فرشته

په ترنم کې د غږ،روح ته ،زندګي ورکـــوي
د مـــو سيقي د ملک شهۍ ده ، درنا فرشته

د تن له عطرو ئې ورږمه د پسرلي اخـــلي ساه
تــــــړلی کان د خوشبوئۍ ده ، د بقا فرشته

هره غمزه ئې ددو سترګو ،يو زر غشـــي ولي
د شنه اسمان سخته ږلۍ ده د بريښنا فرشته

ځمکه،اسمان ئې دښکلا د جلوو لـمر نيولی
د ټــولو حورو شهزادګۍ ده، ددنيا فرشته

زمريه پام چې د هوس په دام ئـــــې کېنوځې
د پښتـــــنې مينی زمرۍ ده،او زما فرشته

۱۹۹۹/۵/۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

عرش

مینه ژوند کې د انسان ، یــــو خزانه ده
دا د ټولو زیـــورونو دُردانــــه ده

د احساس او عاطفې د اسمان عرش دی
د خوښـــــیو او غـــــمـــــونو تازیانه ده

۱۹۹۹/۶/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسدالله زمری

د کاله اور

مینه څه ده ؟ د ژوندون د کـــاله اور ده
بې له مینې د انسان زړه سوی سکور ده

یا د اور او د کـــنګل یوه تهوتـــه ده
یا د تورو تیارو تل کې یو زوړ ګور ده

۱۹۹۹/۶/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مينه څه ده

مينه حسن ده ، وفا ده او ښکلا ده
مينه شور د زندګي ده   او رڼا ده
د غرور او دغيرت د تاج الماس دی
مينه نن، مينه پرون، مينه سبا ده

۱۹۹۹/۶/۲۰

مینه

مینه گل ده ، په گلزار د سړیتوب
مینه لمر ده په سهار د سړیتوب

مېنه گنج ده چې بها ئې مونده نه شي
نه خرڅیږي په بازار د سړیتوب

۱۹۹۹/۶/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوبو تصویر

ته لکه غوټۍ د حیا شنو پاڼو کې پټه ښه

ته زما دزړه صدف کې، ښکلې مرغلره ئې

ته بله ډیوه ، د شیشې منځ کې تل رڼه واوسې

ته پښتنه ناوې ، د عفت شالو کې پټه ئې

ته د اسمان ستورې، رسیدل درته محال بریښي

ته لکه ایمان مې ، د وجود په ذروبره ئې

ته ئې د اوبو تصویر ، چې لاس درورلی نه شمه

ته لکه هوسۍ د ترئیدلو او ښکلا مثال

زه د تا په عشق کې لکه ګل غوندې رسوا خوشحال

زه دې په بازار د محبت کې په سودا خوشحال

زه لکه پتنګ دې په طواف او په رڼا خوشحال

زه لکه ماشوم دې د دیدار په تمنا خوشحال

زه ورک مسافر ،دې په جلوواو په ځلا خوشحال

زه د عشق عاصي دې په وعده دنن سبا خوشحال

زه دوصال تږی ،په سراب یم د سارا خوشحال

زه لکه زمری دې د خرام په تماشا خوشحال

۱۹۹۹/۶/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

لټون

زه به وای مجنون که می لیلا چیرته مونــــدلې وای
یا می د جنون سیاله سارا چیرته موندلې وای

زه به د یـــما په خیر پــاچـــا د آریـــانـــا ومه
جام ته مې د مینې که سوما چیرته موندلې وای

وخته چې په غاړه تا کچکول د ګـــدایۍ راکـــړ
کاش ! دې کوږ قامت ته مې امسا چیرته موندلې وای

ژونده ! ته به وریت وی د حسرت په تناره کې اوس
سوز ته د ارمان مې که ژړا چیرته موندلې وای

زه به د رسره ومه تـــر مـــرګـــه د زمري بخته
تاکې مې که څه لویه خطا چیرته موندلې وای

۱۹۹۸/۳/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اندیښنو لړۍ

شپه دې د زلفو سلسلو اوږده کړه
که ما په دې ښکلو قصو اوږده کړه
شم له دې نیم نفس ژوندون نه لوګی
چې ستا ارزو ئې په کلو اوږده کړه
یوه غمزه وه ،د بښو له شانه
چې ئې لړۍ د اندیښنو اوږده کړه
کومې اداء ته دې قیامت وایم؟
ورځ خو د مخ ، په پلوشو اوږده کړه
نه مړیدم دې ،په دیدن باندې زه
چې مې خبره په ورو ورو اوږده کړه
زمریه !سترګې له دنیا نه پور کړه
لحظه د وصل په کتو اوږده کړه !

۱۹۹۹/۶/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مراد څرک

له حسده لیونی شم ائینې ته
چې نیولی ئې په غیږکې ستا تصویر دی
حسن ته دا شور ما شور په دنیا جوړ کړ؟
که شکولی مې مجنون عشق ځنځیر دی
نظر څنګه لار پیدا کړي ستا لیمو ته؟
چې مد هوشه دې د مخ رڼا ته ځیر دی
دا د مشکو قافله په دې لار راغله؟
که خرام کې چیرته بیا زما نخچیر دی؟!
چې په هر قدم کې، سل ځایه لګیږي
دا زما په تندي لیک، څنګه تقدیر دی؟
د مرام په غره به، څرک د مراد وشي
هسې نه چې بې پایانه دا شوګیر دی

۱۹۹۹/۶/۲۵

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library